

pruncul în Legea Harului nu știe când a fost botezat. Dar prin mărturia preotului care l-a botezat, a părinților și a nașilor care mărturisesc credința în locul lui, se face valabilă Taina Botezului, deoarece *pe mărturia a doi sau trei martori se va rezema tot cuvântul* (Ioan 5, 32; II Corinteni 13, 1; I Timotei 5, 19).

Cât despre vindecarea bolnavilor și pocăința multor păcătoși prin credința și stăruința rudelor, este de ajuns să ne gândim la atâtea fapte minunate din zilele noastre.

Câți creștini nu se roagă acasă și la biserică pentru cei dragi ai lor stăpâniți de beție, desfrâu și necredință?

Dumnezeu văzând lacrimile, rugăciunea și credința lor, întoarce la credință și pocăință pe soții și fiii stăpâniți de păcate. Aceleași minuni se săvârșesc și cu rudele care fac Sfântul Maslu pentru bolnavii lor din spitale, ce nu pot fi de față și cu darul lui Hristos li se ușurează durerea sau se vindecă deplin.

Câți nu se roagă lui Dumnezeu pentru

cei din călătorii, pentru cei din primejdie, pentru cei amenințați cu moartea și pentru cei din examen? Datorită credinței, rugăciunilor, Mântuitorul ajută și salvează pe cei din primejdie și împlinește cererea credincioșilor noștri.

Dar și slujitorii Bisericii noastre se roagă la Sfântul Altar pentru vii și morți, pentru tot felul de necazuri, boli, secetă și neînțelegeri de familie.

Credința lor și harul Duhului Sfânt, pe mulți bolnavi îi vindecă, pe cei certați îi împacă, ploile adapă pământul lovit de secetă, cei robiți de patimi se întorc la pocăință și multe suflete ale celor răposați în păcate sunt salvate din muncile iadului.

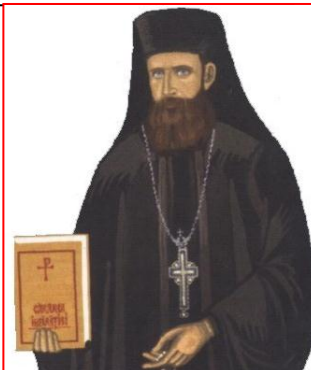
Toate acestea sunt adevărate minuni ale credinței slujitorilor și credincioșilor noștri, care, în numele dragostei creștine, se roagă lui Dumnezeu pentru fiii sufletești ai Bisericii Ortodoxe, pentru ajutorul și mântuirea tuturor.

(Arhim. Ilie Cleopa, Predici)

CUVINTE INTERZISE

Cuvântul “nebun” este un cuvânt interzis. Cine zice fratelui său “nebunule” se pedepsește cu matca focului. De ce? Fiindcă și numai simpla alunecare a acestui cuvânt în obrazul unui om este în stare să-i desfigureze fizionomia minții.

Este cunoscută experiența mai multor inși care au organizat odată următorul complot psihologic: și-au ales victima și s-au prezentat, pe rând, la intervale neregulate și-au început a se nedumeri înaintea omului: “Ce-i cu tine, parcă te-ai schimbat cumva!” Și s-au dus. Altă dată, al treilea îi spune marea sa uimire, că-l găsește așa de schimbat și nu îndeajuns normal. Următorul îl găsește cu totul curios la minte. Și așa și ceilalți, până când ultimul i-a propus să se ducă la un spital de boli nervoase și să-și repare deranjurile la minte.

Cuviosul Părinte
Arsenie Boca,
icoana

Și biata victimă, pierzându-și treptat liniștea și neștiind capcana, a ajuns la nebuni. A trebuit să vină apoi toți ca să-și descopere complotul și cu mare greutate i-a revenit omului mintea la loc. Adevărul abia a putut limpezi mintea zăpăcită sistematic de minciună.

Cuvintele interzise orientează greșit sau dezorientază. Deci, trebuie să fii mai presus de cuvintele oamenilor: să nu te atingă nici lauda, nici ocară din ele.

Cuvintele sunt ființe vii, capabile să facă treaba la care au fost trimise. Și fiindcă sunt ființe vii, viață din viață, pe cel care le-a creat ele îl însoțesc până la judecata de apoi, ca niște copii ai lui, cu toate consecințele lor. Mărturisirea lor cu pocăință mai poate schimba situația.

Taina pocăinței este o judecată milostivă. Aici, ce oprește aceasta nu mai ajunge la cealaltă.

“Zece porunci are înțelepciunea: de 10 ori să taci și o dată să vorbești și atunci puțin.”

(Părintele Arsenie Boca mare îndrumător de suflete din secolul XX, Editura Teognost)